

РЕШЕНИЕ

№ 1583

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Д.

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разгледа докладваното от Д.Д. Административно наказателно дело № 20231110202991 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на *** против Наказателно постановление № Р-10-30/26.01.2023 г., издадено от зам. председател на КФН, с което, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ на дружеството били наложени 10 бр. имуществени санкции, за нарушение на чл. 108, ал. 2 вр. ал. 1 КЗ, в размер на по 2 000 лева всяка.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за обективна несъставомерност и липса на виновно поведение. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Административнонаказващият орган предлага атакуваното постановление да бъде потвърдено, като взема отношение по направените възражения. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от Даниела Костадинова за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - дневни нари за болничен престой вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8963, на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 28.06.2022 г., с изключение на оригинал на уведомлението за настъпило застрахователно събитие. Поради това, с допълнително писмо от 29.06.2022 г. застрахователят повторно изискал представянето в оригинал на уведомлението за настъпило събитие. Същото било представено на дружеството на 09.09.2022 г.

В резултат на това, с платежно нареждане от 26.09.2022 г. застрахователят изплатил застрахователно обезщетение, в размер на 19,40 лв. по банкова сметка на ***

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - трайна загуба на работоспособност, вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8973, на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен е БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера й, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставянето на всички доказателства по претенцията, с писмо, изх. № 2-2512 от 16.08.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на обезщетение.

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 10916, на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен е БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера й, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставянето на всички доказателства по претенцията, с писмо, изх. № 2-2552 от 17.08.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с изплащане на обезщетение.

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от Здравка Николова за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8974, на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера й, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставянето на всички доказателства по претенцията, с писмо, изх. № 2-2249 от 03.08.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на обезщетение.

На 05.02.2022 г. пред *** била предявена претенция от Милена Вълкова - наследник на Ивка Попова, за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие –

смърт, вследствие на злополука. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 9461, на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г., застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 03.05.2022 г. На 10.05.2022 г. дружеството изискала още доказателства по претенцията. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-3072 от 21.09.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 10338, на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2523 от 16.08.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

На 19.01.2022 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - дневни пари за болничен престой, вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8959, на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2507 от 16.08.2022 г. по описа на ***, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

На 08.11.2021 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие — заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8965, на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 22.06.2022 г. По този повод, с платежно нареждане от 08.09.2022 г., застрахователят изплатил застрахователно обезщетение, в размер на 569,40 лв., по банкова сметка на ***

На 02.02.2022 г. пред *** била предявена претенция от ***а за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 10272 на основание на договор за

групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен е БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 09.08.2022 г. По този повод, с платежно нареждане от 08.09.2022 г., застрахователят изплатил застрахователно обезщетение, в размер на 619,40 лв., по банкова сметка на ***

На 23.11.2021 г. пред *** била предявена претенция от *** за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на настъпило събитие - дневни пари за болничен престой, вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8968, на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2235 от 02.08.2022 г. по описа на „***“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на актосъставителя М. С.; АУАН; НП; разписка за връчване; заповед за компетентност; жалба до КЗП; преписки по предявени застрахователни претенции; кореспонденция; НП Р-10-921/15.12.2021 г.

Доказателствена съвкупност се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен. На практика, страните спорят по материалната съставомерност на случая, като жалбоподателят навежда и възражения, касателно евентуална липса на виновно поведение.

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл.

107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Действително, повторността се цитира за първи път едва в атакуваното НП. Съгласно константната практика на АССГ, обаче, повторността е обстоятелство, касаещо санкционната част на наказателното постановление (Р от 17.06.2009 по кнахд 3155/2009 АССГ, II кас. с-в; Р 289/2014 АССГ, III кас. с-в; Р 3600/2013 АССГ, X кас. с-в; Р 1682/2013 АССГ, III кас. с-в; Р 1393/2013 АССГ, II кас. с-в), т. е. ролята на актосъставителя се изчерпва, с констатиране на признаците на извършено нарушение и правната му квалификация и преценката за повторност е изключително правомощие на АНО (в този смисъл Р 2818/2013 АССГ, X кас. с-в). В този смисъл е и застъпеното принципно становище в Р 5547/2015 АССГ, IV кас. с-в, че липсата на това обстоятелство и позоваването на него едва в НП не съставлява процесуален проблем, доколкото не е уредено като е част от реквизитите на АУАН.

Пак в тази насока, в атакуваното НП се съдържат твърдения за всички съставомерни признаци на деянието, позволяващи да се очертае ясен предмет на доказване, позволяващ пълноценно организиране на защитата.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 2 вр. ал. 1 КЗ е императивна: когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по ал. 1 (застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове), с изключение на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по ал. 1 (да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането), не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

В конкретния случай, по заведените пред „***“ АД преписки, за дружеството е възникнало задължение в 6-месечен срок, считано от предявяването на претенциите, по които са били изискани допълнителни доказателства, да се произнесе по тях по един от алтернативно посочените по горе начини. В случая, по всяка една от тях застрахователят се е произнесъл, извън предвидения в закона 6-месечен срок.

Изискването на допълнителни доказателства не директно от ползвателите на застрахователни услуги, а опосредено – чрез застрахователен брокер, е непротивопоставимо на административнообвинителната теза, доколкото има вътрешноорганизационен характер, касателно работата на застрахователя, а следенето на императивните законови срокове не е обвързано с него.

С оглед изложеното, съдът намира, че с горесцитираните санкционираното юридическо лице не е изпълнило свое задължение към държавата, поради което и законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Субективна страна не следва да бъде изследвана, доколкото се касае за юридическо лице и неизпълнение на задължение към държавата,

респ. – за налагане на имуществена санкция (чл. 83, ал. 1 ЗАНН), не – за административно нарушение и наказание (вината е елемент на нарушението).

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНН на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в КЗ задължения на физическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай неизпълненото задължение на жалбоподателя е застрашило обществените отношения, свързани с правата на неограничен кръг потребители (потенциална възможност за проблеми с уреждането на претенциите на всички потребители), поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай. Липсата на мотивирано произнасяне в срок по предявена застрахователна претенция винаги застрашава интересите на застрахованото лице (наследници или бенефициенти по застрахователната сума), като липсата на произнасяне в срок лишава потребителя на застрахователни услуги от възможността своевременно да реализират по съдебен ред правата и законните си интереси, в случай на мотивиран отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, респективно да обжалват размера на определеното от застрахователя обезщетение. Размерът на забавата (вариращ от две седмици до два месеца по различните преписки) и броят на установените идентични нарушения, в хода на проверката (146 бр., т. е. касае се за порочни практики, а не – за нарушения с инцидентен характер) е допълнителен аргумент за настоящия съдебен състав да приеме случая за немаловажен.

С оглед гореизложеното съдът приема, че законосъобразно и правилно, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ, е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя „****“ АД, при отчитане на квалифициращия признак „повторност” (влязло в законна сила на 05.01.2022 г. НП Р-10-921/15.12.2021 г.).

По размера на имуществената санкция

Съгласно нормата на чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ, за повторно нарушение на разпоредбите на чл. 108, ал. 2 вр. ал. 1 от кодекса, на юридически лица се налага санкция от 2 000 до 40 000 лева. Санкциите са отмерени в предвидения в закона специален минимум, който не е съобразен с броя на нарушенията (касае се за незаконосъобразна, последователна практика), но доколкото настоящото производство е образувано по жалба на санкционираното лице, влошаване на положението му е недопустимо (*non reformatio in peius*).

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и защитата от юрисконсулт, както и предвид изричната претенция, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на съществена фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен между минималния и средния по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и обосновано и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-30/26.01.2023 г., издадено от зам. председател на КФН, с което, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ, на *** били наложени 10 бр. имуществени санкции, за нарушения на чл. 108, ал. 2 вр. ал. 1 КЗ, в размер на по 2 000 лева всяка.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, ***, ЕИК *** да заплати на КФН сумата от 100 (сто) лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____